

РЕШЕНИЕ

№ 5299

гр. София, 08.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **8769** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Е. Ц. С. против Решение № 2153-21-272/05.08.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е оставена без уважение жалбата на С. срещу Разпореждане № [ЕГН]/10.06.2022г., с което е отменено разпореждане № 1/20.01.2022г. и последващите на Ръководител на „ПО“, на жалбоподателката е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 114 ал.1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания е разпоредено да се възстановят от С., а на осн. чл. 129 от ДОПК неоснователно внесените осигурителни вноски по чл. 9а ал.2 от КСО да се възстановят от съответната ТД на НАП по местоживееене.

Жалбоподателката твърди, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Обосновава се, че С. е имала качеството "осигурено лице", а изводите на органа представляват догатки и предположения. Сочи се, че същата е имала валиден трудов договор и е извършвала трудова дейност, доколкото по преписката нямало доказателства, че трудова дейност не е извършвана. По подробно изложени съображения в писмени бележки се прави искане съдът да отмени решението и потвърденото с него разпореждане. Претендират се разноски по делото

на основание чл. 38 ал.2 от ЗА.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ-С. град чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна по мотивите изложени в оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и разноски за експертиза.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

Със заявление № 2170-21-533/11.10.2021г. Е. С. е направила искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 9а от КСО. При извършената преценка е установено, че общия осигурителен стаж е в размер на 31г., 09м. и 12 дни. Лицето е уведомено, че не ѝ достига стаж в размер на 4год., 2м. и 18 дни, като ѝ е разяснена възможността да се внесат осигурителни вноски за недостигащия осигурителен стаж. В указания срок С. е внесла сумата от 6 512,22лв., поради което с Разпореждане № [ЕГН]/1 от 20.01.2022г. на дл.лице по ПО ѝ е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68 ал.1 и ал.2 от КСО, вр. чл. 9а ал.2 от КСО. Същото е отменено впоследствие с разпореждане № [ЕГН]/40 от 10.06.2022г., предмет на оспорване в настоящето производство, поради обстоятелството, че е постъпила информация за служебно заличени данни от работодателя „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД, касаещи трудовите правоотношения със С. за периода 01.09.2016г. до 16.06.2019г. Прието е, че за този период жалбоподателката не е била осигурено лице, тъй като не се доказва да е извършвала трудова дейност.

Констатирано е, че за жалбоподателката от "БЕЛЛА ИНС" ЕООД е регистрирано уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен договор от 01.09.2016 г. на длъжността "продавач интернет търговия" с възнаграждение в размер на 2600 лв., при непълно работно време - четиричасов работен ден. Подадено е уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 17.06.2019 г. При осъществяването на последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на "БЕЛЛА ИНС" ЕООД, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01061366/19. 01. 2022 г.

Видно от отразеното в протокола, при проверката е установено следното:

Осигурителят "БЕЛЛА ИНС" ЕООД е вписан в ТР на 10.06.2005 г. на основание Решение № 1491 от 10.06.2005 г. на Благоевградски окръжен съд по ф. д. 764/2005 г. Едноличен собственик на капитала и управляващ дружеството първоначално е Б. Н. П.. След няколкократни смени на собственика, от 21.03.2013 г. собственик и управител на дружеството става В. Х. Н. – лице, което по данни от търговския регистър е собственик на 42 дружества, от които със статут "развиващи дейност" са 33, девет са с прекратена търговска дейност– неактивни. При справка в информационната система на НОИ е установено, че Н. не е декларирал начало на осигуряване като управител на "БЕЛЛА ИНС" ЕООД. За същия са подавани уведомления по чл. 62 от КТ от трети дружества за сключени договори на различни длъжности като продавач в магазин и демонстратор, помощен персонал, водач на

товарни и специализирани автомобили, с осигурителен доход близък до минималния осигурителен доход. За периода 2008-2013г. Н. е назначен по трудово правоотношение на длъжности „стажант-адвокат“ и „адвокатски сътрудник“ при трима различни осигурители с осигурителен доход, близък до минималния за съответните години.

На 17.04.2013 г. по партидата на дружеството е публикувано писмо от СГС до АВ към ТР за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството. По партидата на дружеството няма публикувани годишни финансови отчети.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че за периода м. 06. 2015 г. до м. 05. 2019 г. от името на "БЕЛЛА ИНС" ЕООД са подадени уведомления за сключени договори със 157 лица на длъжност "продавач – интернет търговия" с декларирани възнаграждения в размер на максималния осигурителен доход за съответния период. Всички правоотношения са прекратени до 17.06.2019 г. За периода от м. 06. 2015 г. до м. 06. 2019 г. вкл. няма данни за внесени осигурителни вноски по фондовете на ДОО в общ размер на 1 523 244. 13 лв.

В хода на извършената проверка, включително и чрез изискана информация от ТД на НАП не са установени данни за реално осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството. Не са установени доказателства за изплащане на трудови възнаграждения в размери равни на максималния осигурителен доход на лицата назначени по трудови правоотношения. От направената справка в ИС на НАП е установено, че по отношение на дружеството няма данни за регистрирани търговски обекти за периода след 2005 г.; дружеството няма регистрирани ЕКАПФ. С представената декларация от управителя на "БЕЛЛА ИНС" ЕООД е декларирано, че дружеството няма банкови сметки. Не са установени приходи и разходи от търговска и стопанска дейност, а единственият разход по икономически елементи е разходът за заплати и задължения към ДОО, ЗО и ДЗПО, които не са били погасени.

На база установените в рамката на проверката обстоятелства, с Констативен протокол № КВ-5-21-01061366/19 01. 2022 г. от контролен орган на ТП на НОИ е прието, че лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са били осигурени по смисъла на осигурителното законодателство и че осигурителните вноски, в случая са недължими, тъй като не са възникнали осигурителни правоотношения. В тази връзка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, от контролен орган на ТП на НОИ – С. град, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01061423/19.01.2022 г. /л.24/ на осигурителя за заличаване в частност на подадените от осигурителя данни по чл. 5, ал.4 от КСО за жалбоподателката за периода 01.09.2016 г. – 16.06.2019 г. с вид осигурен 01.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО и след изтичане на срока за изпълнението им са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за

осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

При тези обстоятелства е издадено Разпореждане №[ЕГН]/40 от 10.06.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С. град, с което е отменено разпореждане № 1/20.01.2022г. и последващите на Ръководител на „ПО“, на жалбоподателката е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 114 ал.1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания е разпоредено да се възстановят от С., а неоснователно внесените осигурителни вноски по чл. 9а ал.2 от КСО да се възстановят от съответната ТД на НАП по местоживеене.

Разпореждането е мотивирано с обстоятелството, че С. не е извършвала трудова дейност през периода 01.09.2016-16.06.2019г. , за която да подлежи на осигуряване по реда на КСО, т.е. не е била осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО - за лицето са били подадени неправомерно данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО. Във връзка с гореизложеното осигурителния стаж за посочения период не следва да се взима предвид , като се преразгледа отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Разпореждането е обжалвано по административен ред. С Решение № 2153-21-272/05.08.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град жалбата срещу разпореждането е отхвърлена.

В хода на съдебното производство е изготвена СГЕ по оспорване от страна на ответника по реда на чл. 193 от ГПК на трудов договор, трудова книжка и заповед за прекратяване на трудово правоотношение. Вещото лице е заключило, че вероятно подписите положени за работодател от В. Х. Н. са положени от него, като подробно обяснява какви са разликите между сравнителните образци и тези, които са изследвани, както и на какво би могло се дължат различията. Категорично заключение може да се направи единствено при предоставяне на сравнителен материал от по-късен период.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. -град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното

решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При преценката на съответствието на акта с материалния закон, съдът съобрази следното:

Нормата на чл. 10, ал. 1 от КСО урежда, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. В практиката си Върховния административен съд трайно приема, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е то да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Лицето трябва реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Респ. ако лицето не е извършвало трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване, то няма посоченото по-горе качество.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 12 от КСО „действителен стаж“ е действително изслуженото време на трудово или служебно правоотношение, времето през което лицето е работило по друго правоотношение е било задължително осигурено за инвалидност, старост и смърт, както и времето, през което лицето е подлежало на задължително осигуряване за своя сметка и е внесло дължимите осигурителни вноски. Следователно, от така цитираните разпоредби може да се изведе извод, че не съществува идентичност между понятията трудово и осигурително правоотношение, респективно осигуряване, което е основание за изплащане на пенсии. Правилни са изводите на органа, че самото подаване на данни по реда на чл. 5 ал.4 от КСО е

декларативно и не е достатъчно основание да се приеме, че лицето осъществява трудова дейност, тъй като не е годно да докаже този факт.

Всички тези обстоятелства водят до намаляване на зачетения осигурителен стаж на С., който се изчислява на 29 г. 09 м. и 18 дни, което се отразява на правото ѝ на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и води до събиране на надвзетата пенсия от лицето по реда на чл. 114 ал. 1 от КСО. Като краен резултат се установява, че С. има необходимата възраст от 61г. и 8м. , но няма необходимия осигурителен стаж от 36г. за 2021г. и има повече от 5години недостигащ осигурителен стаж по чл. 68 от КСО.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г. /. Жалбоподателката не е провела успешно пълно и главно доказване на относимия доказателствен факт, а именно, че реално е осъществявала трудова дейност в полза на "БЕЛЛА ИНС" ЕООД. След като не е упражнявала реално дейност за това дружество, правилно и законосъобразно длъжностното лице по „ОП“ в ТП на НОИ – С. град е постановило оспореното разпореждане. Изготвената по делото СГЕ, приета без възражения от страните и кредитирана от съда като правилна и компетентна не може да попълни доказателствената липса досежно обстоятелства, които да навеждат на действително полаган труд. Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, че представените писмени документи доказват факта на полагане на труд, а изводите на органа се базират единствено на предположения. Въпреки предоставената възможност нито в хода на административното производство, нито в съдебното такова, жалбоподателката предоставя данни, които при действително полагане на реален труд биха били налице и с възможност за конкретизация, респективно биха могли да се приемат за индиция, оборваща изводите на органа. Същата сочи, че е работила дистанционно, получавала задачите по телефон, а заплащането – в плик от шофьор, не конкретизира какви продукти е продавала. Не сочи конкретни имена на хора, с които е комуникирала, нито как е отчитала положения труд, по какъв начин е извършвала продажбите, в кои сайтове и т.н. , на коя електронна поща, от кой адрес е извършвана търговията и т.н. Същата е била заета едновременно по трудови правоотношения и в „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД и в ЗКБ „Б.“ при непълен работен ден. Установено е , че в „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД не е имало назначено на длъжност „шофьор“ лице. Безспорно вярно е посоченото от процесуалния представител на жалбоподателката, че действия и бездействия на осигурителя, респективно допуснати от него нарушения на трудовото и осигурителното законодателство не би следвало да рефлектират неблагоприятно в сферата на осигуреното лице , но това е така само в случай, че заетото лице добросъвестно и реално е полагало труд по действително трудовопривно правоотношение, което би следвало да може да докаже чрез наличните в подобен случай писмени доказателства и други доказателствени средства. При съвкупния анализ на събраните в хода на проверката на осигурителя данни и тези предоставени от жалбоподателката се налага извод, че през процесния период м.06.2015-м.06.2019г. дружеството не е осъществявало дейност, следователно не е имало нужда от наемането на лица на длъжност „продавач-интернет търговия“ за непълен работен ден, но при максимален размер на декларирания месечен доход. Дружеството не е реализирало приходи, поради което не би могло да извърши плащания към наетите по трудов договор лица. Самата жалбоподателка не сочи конкретни обстоятелства, свързани с твърдяната и извършвана от нея търговия.

В този смисъл правилно е приетото от органа, че данните по чл. 5 ал.4 от КСО са били неоснователно подавани, съответно лицата за които са подавани, вкл. и жалбоподателката не притежават качеството осигурено лица.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение , което се определя по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъжда в размер на 100 лв., както и за платено възнаграждение на вещо лице в размер на 100лв., общо 200лв./двеста/

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София град, Трето отделение, 62 - ри състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Ц. С. против Решение № 2153-21-272/05.08.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е оставена без уважение жалбата на С. срещу Разпореждане № [ЕГН]/10.06.2022г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ С. град.

ОСЪЖДА Е. Ц. С. да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: